

små som store, at få tilbagebetalt ulovligt opkrævede skatter og afgifter.

Der er masser af eksempler på ulovligt opkrævede skatter og afgifter, f.eks. bowling- og kantinemoms, ulovligt opkrævede afgifter på motorbrændstof og smøreolie, registreringsafgifter, CO₂- og energiforbrug, glødelampeafgifter – jamen der er masser. Et af de mere aktuelle eksempler er opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag af sygedagpenge for selvstændigt erhvervsdrivende, og det er jo ikke store, multinationale selskaber, der er tale om her.

Fællesnævneren for disse eksempler er, at når virksomhederne skal tilbagebetale de ulovligt opkrævede afgifter, skal de igennem en meget omfattende og meget byrdefuld tilbagesøgningsprocedure, og det er altså helt paradoksalt, set i lyset af at det ganske enkelt drejer sig om penge, som virksomhederne aldrig skulle have betalt og derfor burde have ligget i deres lomme fra helt fra starten. I de fleste af disse sager skal der afleveres dokumentations- og bevismateriale, som bl.a. indeholder oplysninger om konkurrenters prispolitik og markedsforhold, og i samme åndedræt skal interne omsætningsforhold og priskalkulationer også oplyses.

Hvis vi mener det alvorligt, at pengene skal finde tilbage til deres rette ejermand, må vi også lette deres byrder på området og i hvert fald sikre dem bedre muligheder for at få deres penge igen. De byrdefulde krav gør, at langt de fleste virksomheder – især de små – der har penge til gode, opgiver på forhånd, fordi risikoen ved at afgive så følsomme oplysninger og den store byrde af administrative omkostninger er utrolig høj. Det betyder, skåret helt ind til benet, at procentdelen af midler, der tilbagebetales, er meget lav, og set i lyset af at pengene aldrig burde være endt i statskassen, ringer alarmklokkerne – i hvert fald hos mig.

Dansk Folkeparti opfordrer derfor til, at der tages initiativer, der sikrer, at når der udarbejdes genoptagelsescirculære, skal det fremgå, hvor mange virksomheder der er omfattet, og hvor meget staten har fået ind i ekstraprovenu. Tilbagesøgningsproceduren skal forenkles gennem færre dokumentationskrav og mindre materiale, og selve placeringen af bevisbyrden bør man måske også overveje. Desuden skal de omkostninger, som virksomheden har i forbindelse med tilbagesøgning, kompenseres hundrede procent, som vi kender det fra skattetvister.

Det er faktisk en meget tilfreds ordfører, som står her i dag. Jeg har nemlig noteret mig, at

skatteministeren har sagt, at der er nogle positive ting i forslaget, som der forhåbentlig kan arbejdes videre med, og et par andre ordførere var også meget positive. De Konservative var helt med på forslaget, Venstre var lidt i tvivl om, hvor man skulle sætte hatten, men overordnet er man i hvert fald interesseret i at gå videre med forslaget, selv om det muligvis skal gøres noget bedre. Socialdemokraterne holdt sig helt udenfor, men selv Enhedslisten ville gerne kigge på det, hvis nogle ting blev skruet ordentligt sammen.

Kl. 19.10

Skatteministeren skal have ros for, at han netop i forbindelse med arbejdsmarkedsbidraget for sygedagpenge har skrevet til samtlige erhvervsdrivende og gjort opmærksom på, at de kan søge om at få tilbagebetalt deres arbejdsmarkedsbidrag. Derfor glæder jeg mig også meget til, at vi alle sammen skal arbejde målrettet i Skatteudvalget på at opfylde behovet for de virksomheder, der er i klemme.

Der er selvfølgelig mange uafklarede punkter, som vi skal have belyst meget bedre i løbet af vores arbejde i Skatteudvalget, og derfor vil jeg stille nogle uddybende spørgsmål, bl.a. angående en gennemgang af samtlige genoptagelsescirculærer: Hvor meget udgør det ulovligt opkrævede provenu, og hvor meget er der tilbagebetalt i kroner og øre? I dag findes der ikke en sådan opgørelse, og det er bare et af de mange problemer, som virksomhederne står over for på området. Desuden har vi i Skatteudvalget fået en henvendelse, som vi også må se nærmere på. Den berører ikke mindst det forhold, at Kammeradvokaturen under sagernes behandling kommer med gentagne krav om yderligere beviser og dokumentation.

Når alt dette er sagt, skal jeg sige, at det aldrig nogen sinde har været Dansk Folkepartis intention, at nogen virksomheder eller privatpersoner i dette land skal have noget tilbage, som ikke rettelig tilhører dem. Derfor vil jeg håbe, at alle sammen med mig vil prøve at arbejde videre med forslaget i udvalget, så vi i hvert fald kan nå frem til nogle enklere regler, som gør, at folk kan få de penge tilbage, som de har krav på.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

De er ikke, fordi jeg vil ødelægge det gode humør, fru Colette Brix måtte være udstyret med, men jeg synes, vi alle sammen har kunnet høre, at der ikke er nogen, der har udtalt sig positivt